

SOPHIA SCHOLL VE DENİZLER

Editor tarafından yazıldı.
Salı, 03 Mayıs 2011 22:15 -

SOPHIA SCHOLL VE DENİZLER

17 Şubat 1942
Bir genç kız ve 4 genç erkek...
Baskı makinası...
Binlerce bildiri...

Loş bir atölyede gizlice Hitler Almanya'sına karşı bildiriler hazırlanıyor.

Bildiriler, zarflanıyor ve pullanıyor...
Yeterli zarf ve pul olmadığından kalan bildiriler ne olacak tartışması...

Birden, Hans Scholl: " **Yarın bunları üniversitede gizlice dağıtacağım!**" diyor.
Arkadaşları: " **Olamaz!** " diyorlar.

Editor tarafından yazıldı.
Salı, 03 Mayıs 2011 22:15 -

Kızkardeşi SOPHIA SCHOLL : " **Ben de varım!**" diyor.
Sophia, bir şişe şarabı, 5 bardağa bölüştürüyor ve sigaralarını şarapla içiyorlar.
Sonra vedalaşıyorlar.
Sophia ve Hans Scholl atölyeden ayrılıyorlar.

Her şey beyazperdede... Bir film...

18 Şubat 1942

Hans ve Sophia Scholl ellerinde içi bildiri dolu iki bavul ile Münih Üniversitesi'ne giriyorlar.
Sophia, felsefe ve biyoloji; Hans, tıp öğrencisi bu üniversitede...
Üniversitede herkes derste... Bildiriler koyulabilececek her yere koyuluyor.
3000 bildiri...
Son bildiri tomarı Sophia' nın elinde.

Ve onları da üst kattan atıyor Sophia... Havalarda uçuşarak aşağıdaki salona dağılıyor tüm bildiriler.

Ve ALARM...

Üniversite bekçisi, bildiri dağıtanları görüyor.
Polisler, Sophia ve Hans Scholl'u yakalıyorlar.
Sophia, önce her şeyi inkâr ediyor.
3 gün sorgulama devam ediyor.
Sophia Scholl, ağabeyi Hans Scholl'ün daha önce
" **Weisse Rosen -Beyaz Güller** " tarafından dağıtılan bildirilerle ilişkisi olduğunu öğreniyor.
Çünkü ağabeyi Hitler ile ilgili düşüncelerini, ölümü bile bile söylemiştir.
Sophie Scholl bunu öğrenince bildirileri dağıttığını söylüyor.

22 Şubat 1942

3 kişi yakalandıklarının 4. günü askerlerden oluşan 3 saatlik
" **Halk Mahkemesine** " çıkarılıyorlar.
4 gün sorgulama ve 3 saatlik mahkeme.
Suç, Hitler Almanya'sına karşı düşüncelerini yazılı bildirilerle bildirme...

Mahkemede Sophie Scholl' ün son sözü:"**Bizim yargılandığımız
bu yerde yakında sizler yargılanacaksınız!**" oluyor.

Ölüme gitmeden önce 3 kişi son kez buluşturuluyorlar. Bir sigara
3 kişi tarafından içiliyor. Ve Sophie: "**Güneş parlıyor daha!**" diyerek
birbirlerinden ayrılıyorlar.

Film gibi yani...
Herşey 4 gün içinde....

Ve de aynı gün infaz gerçekleşiyor...

Birden 68 kuşağının 3 lideri geliyor gözümün önüne...

Denizler...

Çocuk yaşımdaydım. Sabah, Malkara'da amcamların evinde radyodan asıldıkların duymuştum.

Denizleri ve Deniz ile ilgili kitabı daha sonraları okuyacaktım.

Önce duygusallıkla ağlayıp sonra bu kahramana hepimiz aşık olduk.

Sonra ne için mücadele ettiğini ve Sophie Scholl gibi ölüme gittiğini anladık.

Denizler de, 1968'de Samsun' dan Ankara' ya " **Tam Bağımsızlık İçin Mustafa Kemal Yürüyüşü** " düzenlemişlerdi.

" Biz Türkiye'nin İkinci Kurtuluş Savaşçılarıyız " demişlerdi.

Babasına yazdığı mektupta: " **Sana her zaman müteşşekirim baba. Çünkü, Kemalist düşünceyle yetiştirdin beni.....Düşün baba, bugün hükümet işini gücünü bırakmış bizimle uğraşiyor. Çünkü, bizden başka muhalefet kalmamış durumda...Biz onları çoktan tarihin çöplüğüne atmış durumdayız. Ya vatan ya ölüm!**" diye yazmıştı.

Sophie Scholl' da babası ve annesi ile vedalaşırken:

"**Üzölmeyin baba!**" demişti.

Babası da : " **Sizinle gurur duyuyorum.**" demişti.

Ve son iki gün Deniz, filtreli sigara içiyordu.

" **İki gün öncesine kadar Birinci sigarası içiyorduk. Sonuç belli olunca iki gün filtreli sigara içelim!**" dedik.

Sophia ve arkadaşları da sigara içerek ayrıldılar.

Sophia Scholl filmi üç ödöl aldı.

Almanya' da 10.sınıf öğrencilerini tarih ya da sınıf öğretmenleri bu filme götürdüler. Film, derste sonra incelendi.

Sophia Scholl'ü izlerken ara sıra Deniz Gezmiş'i izledim beyazperdede...

İkisi de uzun boylu...

Biri kadın...

Biri erkek...

Denizlerde üç arkadaştı...

Sophieler de üç kişiydi ölüme götürölürlerken...

Denizler boğazlarından asıldı...

Editor tarafından yazıldı.
Salı, 03 Mayıs 2011 22:15 -

Sophiaların başları kesildi...

Almanya'da 22 Şubat 1942

Türkiye'de 6 Mayıs 1972

Arada 30 yıl var...

Filmi izlerken düşünmeden edemedim... Denizlerle yapılan bir filmi,
tüm 10. sınıf öğrencileri, öğretmenleri ile birlikte sinemaya gidip izlese
ve de film ders konusu olarak tarih dersinde işlense!

Hayal mi bu?

2005 yılından sonra çok şeyler değişti Türkiye'de. Denizlerle ilgili filmler çevrildi. Tartışıldı. Tarih kitaplarında da yerini alma umuduyla...

Nazlı Özdemir